

CÍRKEV BRATRSKÁ

David Novák

david.novak@cb.cz

předseda Rady Církve bratrské

www.cb.cz

Soukenická 15, 110 00 Praha 1

advent 2023

Milé sestry, milí bratři,

rád bych vás na začátku adventu pozdravil textem, jehož druhá část, kdyby nebyla v Písmu, působila by v tomto čase poněkud nepatřičně: „Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předpisoval Zákon, vzal ho Simeon do náručí a taktó chválil Boha: „Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, neboť mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“ Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“ Lk 2, 27b – 35

Jedná se o jeden z chvalozpěvů, které zaznamenal Lukáš. Jenže je zde problém a to jsou závěrečná Simeonova slova, kterými žehná Marii a Josefovi. Jak mohou být součástí požehnání slova o pádu mnohých a o meči, který proniká matčinu duši? Simeon prorocky mluví o Kristu, ale bylo třeba tak ostrá slova spojovat s požehnáním? Pokud posloucháte klasickou hudbu, pak Simeonův chvalozpěv je častým námětem vánočních skladeb. Jenže v drtivé většině tyto skladby končí veršem 31 navzdory tomu, že do chvalozpěvu patří i zmiňovaná nepříjemná slova o pádu a meči.

Nevím, proč skladatelé konec Simeonova chvalozpěvu do svých skladeb většinou nezakomponovali, ale myslím, že zpívat o Vánocích, že Ježíš bude dán k pádu mnohých a že se do duše zaboří meč, jde spíše proti duchu Vánoc a celého adventu. Vánoce jsou přece svátky pokoje! Jenže může být pokoj bez bolesti?

Někdy ano, ale někdy a možná častěji ne. Bez někdy bolestivého přiznání si pravdy se v našich vztazích i sborech prostě nepohneme dál a pokoj nenastane. Součástí terapie bývá bolestivá cesta do duše. Občas je třeba podstoupit bolestivé vyšetření, abychom se uzdravili. To neznamená, že bolest je stoprocentní jistota k nabytí pokoje a k uzdravení, ale je téměř jisté, že bez ní, pokud ji dobře zpracujeme, se většinou nepohneme vpřed.

Později Ježíš řekne, že nepřinesl pokoj, ale meč (Mt 10, 34). Ježíš pochopitelně nevyzýval k násilí, ale ukázal, že jeho zvěst a jeho následování někdy přináší kontroverze i bolest. Cílem a smyslem pak není bolest samotná, ale pokud je to nutné, pak bolest podstoupit, aby přišel pokoj a náprava.

Když stojíme na prahu adventu, zkusme si položit otázku, kde pocítujeme ve svém životě, sboru, rodině určitý nepokoj, a zda existuje nějaká cesta, jak nabytí pokoj. Zároveň zda součástí této cesty není i jistá míra bolesti, kterou bych měl projít.

Marie ve chvíli, kdy Simeon vyřkl slova o tom, že její duši pronikne meč, nevěděla, co přesně znamenají, ale rozhodla se přijmout cestu, kterou pro ni Pán Bůh připravil. Stejně pak vidíme u jejího syna, na kterého dopadne meč soudu, který byl určen nám. Oba podstoupili bolest, abychom my mohli získat pokoj.

Proto si na rozdíl od některých skladatelů dovoluji do své „skladby“, tedy tohoto dopisu, vám na začátku adventu 2023 přát jak pokoj, tak, pokud to bude třeba, i bolest. Ne bolest pro bolest, ale bolest, skrze níž zakusíme Boží pokoj.

Váš v Kristu

David Novák